

ERASMI STELLAE LIBANOTHANI DE
 VETVSTATIBVS BORVSSIAE
 LIBER SECVNDVS.

EMPORE QVO VALEN
 tinianus Romanis impera
 uit, Alani populi Septetrio
 nales Borussijs contermini,
 contra Rom. Imperium ar
 ma sumētes, post diutinas
 in imperij fines excursiones
 à Sicambriis cōpressi sunt,
 quo bello Sicambri sibi &
 posteris libertatem pepererunt. Alani qui cædi super
 erant, pars per imperij terminos delapsa Hispani
 os usque peruenit, ubi se Gotthis illic belligerantibus
 iunxerant, qui tandem sedibus ibidem sumptis, se
 confusaneo duarum gentium uocabulo Gotthiala
 nias appellauere, quasi Gotthorum & Alanorum se
 des. Pars uero imbecillior quæ domi remanserat, ac cæ
 de patrata patriam repedauerat, exuta præcipue iuue
 tutis manu, sibi non satis in sedibus proprijs fidens, cū
 uxoribus & filijs, omniq; seruitiorum multitudine, ad
 Borussios conterminos secessit. supellectilem, tū omnē
 secum in carris ac plaustris trahens, tum etiam pecora,
 quorum prouentu hæc gens plurimū uictitat, uniuersa
 ac sese Borussiorum fidei & tutelæ commiserant. Nec
 ipsi à

ipsi à Borussijs repulsi, quod eorum multitudine adau-
 cti, facilius quibusuis populis resistere posse crederēt,
 etiam tum magis Germanos formidabant, qui peni-
 tiorem Vistulæ ripam accolebant, ipsosq; sæpiusculè à
 suis, quæ possederant locis, disturbarunt. Concesserūt
 itaq; Alanis cohabitandi ius, qui rursus Borussijs mu-
 lierum suarum coitus permiscuere. connubia enim nul-
 la habuere, sed ut quisq; in mulierem incidit, ea ad Ve-
 nerem uti licebat, qua re breui in eam multitudinē co-
 aluere, ut quoscunq; contingentes populos superarēt,
 Ex ea tandem multitudine cœperunt inter sese angu-
 stia finium premi, utcunq; enim placuerat, ac commo-
 dum quisq; ratus, tantum terræ sibi equisq; desumpse-
 rat, unde rixis uarijs inter se dissidere cœperant, quæ
 plerumq; cædibus transigebātur. id populū hunc agre-
 stem intra se discordem, in eo concordem fecit. ut de re
 ge sibi constituendo cōuentus agere cœperunt. ubi p-
 ruditate populi uaria undiquaq; ea de re dicta agita-
 tāq; sunt. Viduutus Alanus qui cæteris & dignitate &
 uigore animi præstabat (magna enim seruitiorum clas-
 se abundabat, unde etiā sibi in alienis terris autoritatē
 non modicam acquisiuit) inquit, Ni o Borussij apibus
 uestris hebetiores essetis, de hoc quod inter uos agita-
 tis, dissidium nullum esset. Has enim regem habere ui-
 detis, cuius imperatis obtemperant, qui opera eorum
 dirigit, singulas ad labores idoneos deputando, qui &
 d inobedien

inobedientes castigat, inertesq; foris aluearia propelli
 iubet, cuius hortatu omnes in labore perdurant. ope-
 raq; sua perficiunt, uos qui hæc indies uidetis, illas se-
 quamini duces, & regem uobis constituite, eiusq; uolū-
 tati obsequimini. Ille rixas inter uos dirimat, cædes ulci-
 scatur, furta puniat, innocentiã tueatur. Is solus in omnes
 sine ulla exceptione ius dicendi potestatemq; habeat.
 Eius dictis cuncti, ingenti sublato clamore assensere.
 An ergo nobis eris Biotterus, quod ipso forū lingua apū
 regem significat. Is nec uocem aspernatus omniū ore
 rex salutatus est. Mirāda mortalibus gloriæ cupiditas,
 qua humilis quisq; se dignū fastigio regio existimat.
 Is usq; in eū diem pari sceditate qua cæteri humi uitā
 trahens, unica populi exclamatione tam rudis & incul-
 ti, regem agere cœpit. Nec ei regius animus defuit. Nā
 q̄ primum à plebe maiestate regia secretus fuerat, non
 alio animū applicuit, q̄ ut apū ducē imitaretur. Qua-
 re in primis palantē populū certis finibus instar exa-
 minū indusit, quæ peculiaribus aluarijs labores suos
 perficiunt. Operaq; agrestia exercēda monuit, & pro-
 ut loci situs admittebat peragenda, puta ut hij terram
 colerent, semētāq; spargerent, ac arbores cōsererent. Illi
 uero apum compēdio insisterent. alios pecori, alios pi-
 scationi deputans. legesq; cōdidit, quibus futuris finitū
 angustijs prouidere se credidit. In primis ne quispiam
 paterfamilias pluris partus aleret, nec etiam seruitia, q̄
 pro labori

pro laboribus suis explēdis sibi sufficerent, ceteros aut uenundaret, aut necaret, ne quis paterfamilias partus inutiles, mancosq; ceu ad labores inefficaces educaret. utq; filio parentem senecta oppressum, uel imbecillitate uirium labores non ferentem, impune strangulare phas esset. Utq; pueri non adeo incerto patre nascerentur, coitū promiscuū prohibuit, & sub cōnubij specie instituit, ut quotq; & quācūq; paterfamilias puellā suscipiendae prolis gratia iniret, siue ex seruitijs peculiarib; uel alienis foret, siue ex liberis eā secū suo detineret turgurio, aleretq;. Alieni tñ iuris puellā, nō nisi precio, quasi aere emptā, à quocūq; deduci p. ple. pcreāda inhibuit. Adulteria tamē nō usq; adeo phibuit, sed abigendos moechos potestate castigauit. Quo aut populū hūc ferocē ad uitā pduceret māsuētiore, comesatiōes frequentes & publicas instituit, qbus feros hominū animos demulctos iri credidit, nec in eo hallucinat⁹ est. Nā breui ad eā deuenere mollitiē, ut eos q; cunq; uellet pduceret, hinc hospitalitatē maxime colēdā esse statuit, qā ipsa amicitiae firmissime glutinarēt. Potū ex aq; & melle cōcinnare docuit, q latine Mulsum dici potest, q in comesatiōib; & publicis & priuatis uti cōcessit. cui⁹ dulcore mirū immodū barbari delectati facile ad eneruationē puenerunt. Ad religionē aut se uertēs sacerdotes à Suidinis socijs pplis accersuit, q infana superstitione cōtaminati eos immūda q; aialia, ut serpētes colubres, p inde ac deor; famulos

mulos nuntiosq; religiose colere docuerunt, quos intra
 domos nutriebat, eisq; ut dijs penatibus litabat. Deos
 in syluis ac lucis habitare dixerunt, illis uictimis ibidem
 ut placarentur immolandum esse. Ab his solem pluui-
 asq; expetendas fore. Sacra eorum aditu aduenarum
 pollui, nec aliter quam hūana uictima expiari cōstan-
 ter crediderunt. Feras omnes Alcem præcipue, has syl-
 uas incolentes, ut deorum seruos uenerandos esse mo-
 nuerunt, ideóq; ab eis abstinendum. Solem & lunam
 deos omniū primos crediderunt. Tonitrua fulgetrasq;
 ex consensu gentium adorabant. tempestates aduertē-
 das citandasq; precationibus dixerunt. hirco in sacrifi-
 cijs usi sunt, ob foecundam animalis istius naturā: Nā
 ad coniunctionem sexuum maxime defertur, sine qua
 generatio est nulla in animantibus. Præcellentes arbo-
 res, ut roborā, quercus, deos inhabitare dixerunt, ex qui-
 bus sciscitantibus responsa reddi audiebantur, ob id
 nec huiuscemodi arbores cædebant, sed religiose ut nu-
 minū domos colebant, In eo numero & Sambucū &
 plerasq; alias habuere. Statuit & dies natalitios & fune-
 ra pari modo celebranda, mutuis scilicet comelationi-
 bus & comptationibus, tum lusu & cantu, absq; mœ-
 rore cum summa hilaritate & gaudio, utq; alterius ui-
 tæ spem præ se ferrent, illo saltem ostenderunt, quod
 exutos spiritu, armatos, uestitosq; ac magna supellecti-
 lis parte circūposita humarunt. Quo more usq; nunc
 sepeliuntur.

sepeliuntur: Addito etiam potu melleo, aut ex frumētis facto in testaceis uasis. In funebri epulo partem obsonij potusq; uita defuncti manibus libarūt, hodiēq; libāt, pudendo illic Christianorum præsulum dedecore. His & cæteris populo illo instituto religionēq; firmata, Viduutus hanc orā prudenter & quietissime rexit, nullis excursionibus in uicinos populos permissis, nec aliqua rursus ab eis perpeffus incōmoda. Eo uita defuncto filios quatuor sibi superstites reliquit, qui inter se de imperio dissidentes, gentem iam pace diutinæ affuetam, ad prælia mutua suscitabāt. Cōcurrebant ergo inter se multis prælijs, sed senior natu, quia ex matre Alana progenitus, solus Alanorum suffultus auxilijs, Borussijsq; exosus, fratribus qui multitudine abū dabāt cedere cogit. Post multas igitur cædes ex utraq; parte commissas eum statuere dissensionis finem, ut senior natu Viduuti filius ex matre Alana prognatus cū suis Alanis retrogrederetur, auitaq; loca repeteret, his ut posset dominaretur. Terram uero Borussiae fratribus tribus ex matre Borussica, ac in solo Borussico natis relinqueret. Accepit cōditionem hanc Litalalanus, ita enim senior natu iuuenis nūcupabatur, Borussiae egressus magno suorum numero. Et quū supra modū aucti essent, pristinas sedes quas uacuas inuenerunt facile implerunt. Ab hoc quoq; eorum duce in posterū, qui prius Alani dicebantur, Litalalani dicti sunt, nunc

d 3   hodie

hodie uulgo Litfani nuncupantur. Qui in Borussia re-
 mansere terrā secundū capita diuiserunt. Pomesamus
 qui ex his ætate præcallebat, sorte eam occupauit orā
 portionē, quæ Hulmigeriæ propinquior est, tum à Ger-
 manis habitata, à quibus Borussia magis formidabant
 Sed quoniā Pomesamus strēnuus manu uideretur, ac
 animo feroci, multitudinisq; admodū studiosus. hanc
 magis tutari eum posse cōfidebant. Et ipso hæc portio
 posthac Pomesamia dicta. Alter Viduuti filius Galin-
 gus nominatus: huic terra, quæ nūc Galingilia nūcupa-
 tur, obuenit, à quo & terra nomē sortita est. Tertius ue-
 ro Natangius, Natangiā terram à se nominauit & ob-
 tinuit. Hæ sunt tres primæuæ terræ Borussiae portio-
 nes. Nati uero eorū, & nati natorū, iterū paternas diui-
 dentes possessiones, aliam atq; aliam uarietate nomi-
 num induxere, ut hñ Barti, alij Naoderitæ dicerent. &
 qui hodie uetustatis uestigiū retinentes, Varnienses à
 Varintis dicūt. Eo pacto Viduuti filij inter se imperio
 diuiso, p sua qsq; libidine, deposito regio nomine, quā
 tenuit portionē, administrauit. Subinde inter se dissidē-
 tes, in hoc tamē cōcordes fuere, ut aduersus quosq; suos
 uicinos, præcipue Polonos & Germanos excursiōes fa-
 cerent, ac eos latrocinij infestarent. Sæpe prædam in-
 gentē hominū, pecudūq; ab eis agentes, & dū ipsi rur-
 sus insequerētur, sese & prædā in intimis sylvarum lati-
 bulis occuluerūt, quod insequentes, ne insidijs circūue-
 nirentur, retinuit. Ex huiuscemodi deprædatione, quia
 ducibus

ducib⁹ nō tenuis quæstus, plebi etiā uictus obtigit, agri
 culturā & alia agrestia opa, quæ sub Viduuto exercen
 da sumpserāt, breui intermiserē: aut eatenus exercebāt
 quaten⁹ necessum uisū est. Ducti lucri, cupiditate ad pri
 stinos mores latrocinia q̄ q̄ breui reuertētes, Germani
 eadē cōsulentes, in mediū uocatis in auxiliū Suetiæ regu
 lis, ij in oceano Germanico siti sunt, à latinis Sitiones di
 cti, q̄ Ganipoti cognoiebant, q̄ & ipsi Germani essent
 & rebellica, tū terra, tū mari plurimū pollerēt. qui eis au
 xiliares copias dactibus traduxere, pluribus ānis cū Bo
 russijs belligerātes, quo multis trucidatis, atq̄ cæsis, eos
 ad deditiōē cōpulere. Est usq̄ hodie oppidulū ad Vi
 stulā cū arce sitū qd̄ Suetza uocat, ubi hī q̄ ex Suedia
 uenerāt castra sua posuerūt, qd̄ postea in eā munitionē
 quā uidem⁹, p̄ teuthonicos fratres extructū est, ex quo
 Borussios rebellātes identidē impugnarūt. Nouē regu
 los id cōfecisse bellū ānales habēt, sed qua tēpestare, aut
 q̄diū durauerāt, nec an simul, an sibi inuicē succedētes
 id bellū gessere. An etiā Borussios ad tributū pendēdū
 cōegere nihil reliq̄ est, donec ad t̄p̄a Henrici primi patris
 magni Othonis uentū est. Ea tēpestare barbara gens
 iterū latrocinio finitimos impetens p̄ Hugonē cognoie
 Botyrū alias Bructerū, ex Saxonia natū, tū principem
 Germanorum, Vistulā ex utraq̄ ripa accolentiū, quos
 aliqui Bructeros fuisse autumāt, seditionibus ex natali
 solo pulsos, in hæc loca deuenisse, ab ei⁹ gētis principe q̄
 illic, ut dictū est, imperitabat, Borussij cōp̄si sūt adeo q̄
 uiribus

uiribus exuti ut pacem longissimam seruarunt. Perma-
 fere namq; quieti ad tempus Othonis tertij Imperator
 ris Rom. Sub id tēpus Borussiorum ferocia retusa est,
 uiribusq; adeo contrita, ut omnino ab incursionibus
 cessarent. Sanctus Adelbertus natione Bohemus, sed
 in Salsonia enutritus, ac episcopus Bragensis, in Bo-
 russiam cōmigravit, ac gentem hanc à suis erroribus re-
 uocare conatus est. Sed à Sudinis dum sacra perage-
 ret interficitur, corpusq; dissectum ante uolatilia pro-
 jicitur, quod eius hospes colligens, mox reintegravit, &
 ipsum Cophino trans amnem ad Polonos detulit, ac
 pro auro tanti ponderis (sed quoniam exiguam diui-
 na ordinatiōe pendebat) uendidit. Boleslaus Poloniæ
 princeps ipsum insigni loco ac tumulo cōseruauit. Qui
 multis clarens miraculis à Datho pōtifice maximo cō-
 secratur. Dies eius martyrij octauo Cal. maias ab ec-
 clesia celebratur. Tempore quo Conradus secūdus Ro-
 mano præfuit imperio, Borussij cum Polonis conspira-
 runt, qui tunc ab imperio Rom. (cui iamdiu subiecti
 erant) descuerant, ducentq; eorum Bilistaum cum con-
 iuge sua Gerdrude Leopoldi Austriæ Marchionis fi-
 lia, pepulere. tributum quoq; quingentarum librarum
 argenti, ærario publico quotannis debito inferre recu-
 santes, rati Borussij Polonorum auxilio, facilius Ger-
 manos finitimos ad internicionem cæsuros. Durante
 autem hac Polonorum rebellionē usq; ad Federici co-
 gnomento

gnomento Barbarossi tempora, qui copijs per Ode-
 rum fluuium traiectis, Poloniam ingressus, urbes quas
 repugnantes inuenit, expugnat & diripit. Arcem Glo-
 gam eum subuertisse annales habent. singula igne fer-
 roq; deuastans. copias quas obuiam habuit ex Borus-
 sjs, Bossalanis, Tartaris, ac Polonis ingentis multitu-
 dinis, minimo negotio fudit. Poloni in sola deditio-
 ne præsidium esse arbitrati. Borussij in fuga salutem quæ-
 sierunt, quos Imperator insequutus, multis cæsis, mul-
 tis captis, ultra Vistulam cōpulit. Coacti tum fuissent
 Cæsaris ferre iugum, ni alio tenus imperij negocijs auo-
 catus fuisset. Huic expeditioni Ludouicus Thuringorū
 princeps Ferrei cognomentū sortitus, nō solū interfuit,
 sed & præfuit, quippe qui duobus milibus equitum,
 & magno peditum numero sese Cæsari iunxerat, Po-
 lonis siquidem ad deditio-
 nem coactis, Bilislaocq; re-
 stituto, ac tributo duorum milium librarum argenti fi-
 sco imperiali, & quatuor ab ærario publice pendendū
 imposto. Germanos qui ultra citraq; Vistulam habi-
 tabāt, ut tuti ab incursionibus Barbarorum permane-
 rent, Massobiorum ducem, qui Cæsari consanguinitate
 iunctus fuerat, in tutelam cōtulit, quod fidelis Rom.
 imperio semper fuisset, & ex antiquissima Germano-
 rum Saffonum domo, duceret originem. Non multū
 tēporis effluxit ubi Borussij infesto agmine finitimos
 petiere. Primum Massobios, sic quoq; hac ætate uoci-
 e   tantur,

tantur, qui sese pecunia, uestibusq; multoties redemerat, subinde Germanos uicinos, qui se diu armis, quibus aggre defenderant. Tandem inuocantes fidem Conradi ducis, cui à Cæsare commissi erant, Conradus quoties Borussijs acie occurrit, fugatur, cædit, ac castris exiit. Ob id domestica potentia desperans, auxilium Celestini pôtificis Rom. (quod imperator Henricus, qui Federico successerat, cum magnis copijs in Asiam profectus fuerat) implorat. Celestinus ergo pontifex, ut rebus afflictis succurreret, Christianū ordinis Cisterciensis monachum, in episcopū Borussiae designat. Qui ad Cōradum primum ueniens, cōmunicato cum eo consilio, quo gentem tam ferocem ab incursionibus in Christianos prohibere, simulq; ad fidei ueritatē inducere posset, Acciti tū fuere ex Litfonia fratres, milites Christi cognominati, qui unā cum Christiano p̄sule Borussios aggressi sunt, is in uirtute uerbi domini, hi bello & armis, sed omnia nequicq;. Nam semen sacratissimū quod p̄sul spargeret, cecidit in terrā sterilem, & absq; fructu exaruit. Fratres si quos ad deditiōnem receperant, quum primum oportunitate habita, rebellauerunt. Quos in p̄sidijs collocarunt obruncantes. Et quā breui spacio sese à seruitute, quā imposuerant, & p̄sul & fratres uendicarunt. Tandem Christiano p̄sule nihil proficiēte, fratribus partim occisis, partim fugatis, quum & Barbari longo tempore inquietissimi fuissent, è re

sent, è re fore arbitrati sunt pacem, quàm perpetuum bellum, amplecti. fit itaq; pax ex utraque parte, necessaria magis, quàm honesta. Interea catholici suasu præfulis, per Poloniam, ac Hulmigeriam ædes sacras uicacim restitunt, cœnobia utriusque sexus extruunt, quæ pro sua pietate calicibus, libris, & alijs apparatus ecclesiasticis ornant, atque dicant. Antistites undequaq; ut possunt, ecclesijs præficiunt. Fuit summum Christianis à Barbarorum populationibus ocium. Id populum fidelem in meliorem spem erexit, quare magis, atque magis rem diuinam ampliandam duxit. Sed cuncta Barbari, rupto fœdere, turbarunt. Fœda enim populatione in fines Christianorum effunduntur, longe latèque per Poloniam & Massobiam grassantes, omnia prædari cœperant. Deinde incensis uillis, agrisque uastatis, sacrarijs omnibus spoliatis, atque dirutis (amplius enim ducentis ædibus sacris, perisse igne legimus) Oppida insuper & cœnobia, quibus singulis euersis & direptis ingentem uim prædæ, tum hominum, tum pecudum, ac tantam omnis generis suppellectilem, quantam nunquàm antea abegerunt. Conradus quum se imparem contra hostem, tam ferocem ac multitudine superiorem uidisset, se ultra amnem in terram Coianorum (qui olim Onomani, hodie Cumanii dicti) recepit. Dum interim

e 2 in Asiati

36 ERASMI STELLAE LIB. II.
in Asiatica expeditione Ptholemaida uel, ut alij di-
cunt, Acona oppugnatur: ordo militaris Teuthonico-
rum fratrum, domus hospitalis, beatæ Mariæ in Hie-
rusalem humilibus initijs ortū sumpsit. Per cuius for-
tissima pectora demum omnis hæc pestis ex Chri-
stianorū finibus explosa est. Borussiaq; ad
fidei præcepta colla rigida submitte-
re Christiano iugo
coacta est.

ERASMI STELLAE DE AN-
TIQVITATIBVS BORVS-
SIAE LIBRI SECVN-
DI FINIS.

AD INVICTISSIMVM PRINCIPEM FE-
DERICVM ERASMI STELLAE LI-
BONOTHANI DISTICHON.

Da Federice tuo genio foueatur, & aura
Hic liber, & rabido qui uolet ore latret:

Ad eundem

AD EVNDEM FEDERICVM PRINCI
PEM INVICTISSIMVM ERAS-
MI STELLAE ELEGIACVM.

Diuitias Federice tuas hic collige princeps,
Quas habet arctoi Brussica terra poli,
Scilicet Heliadum lachrymas Phaethonta querentum
Audax q̄ patrios flectere tentat equos.
Par nec erat loris, placuit tamen ire sub axe
Aetherea, atq̄ genus testificare deum.
Nescius ipse uia perdit conamine uires,
Mox ruit è curru lapsus in alta freti.
Hunc iuuat aeternis lachrymis fleuisse sorores,
Sed pius in lenta Succina fletus abit.
Has fert undisonis Tethys tibi fluctibus, illum
Testantes casum ruptaq̄ lora ducis.
Munera clara deum uarijs quæ uultibus ornat
Mille gerens formas Proteus ille senex.
Hinc quædam radiant auróq̄ simillima fuluro.
Et lunæ niueam sunt imitata bigam.
Lacteus est alijs candor, croceo igne coruscus
Hiblæi retinent mellis & illa decus.
Indiæ opes superant hæc, & Gangetica donâ.
Et quod mollis Arabs, Scythis habetue rapax.

e ; Terra

Terra nutrit syluas, sunt hæc stabula alta ferarum,

Siue uelis Vros siue Bisonta magis.

Hic nusq̄ notus, bene tornus nascitur Alces,

Atq; feri armenta conspiciuntur equi.

Quiq; sua pelle est gratus uestire Gainus,

Membra uirûm, rigidum pellit & inde gelu.

Hæc ubi legisti, Stellæ Federice memento,

Brussica qui cunctis gesta legenda dedit.

HIERONYMVS EMSERVS

PRESBYTER AD ERAS

MVM STELLAM.

Aptius haud poteras uel conuenientius ullum

Fingere, q̄ Stellæ nomen Erasme tibi.

Nam ueluti Stellis atræ caligine noctis

Omne micat cælum, lucet uterq; polus.

Sic res Brutenæ tenebroso carcere dudum

Inclusæ, clarum te recitante micant.

BASILEAE APVD

IOANNEM FRO/

BENIVM MEN

SE MARTIO

A N. M. D.

XVIII.

IOAN
M II A
Epistolae
Germanicae
ditione
C

ITVM
Catares M
9

HAGA

D. E. L. t
Alca feram
agis
r Ales
r equi
bainus
& inde g
ento,
nda deb

SERVI
ERAS
A.M.
citus cultu
fme tibi
betis
rçp polus
dadum
icant.

B A
I

mm 0 10 20 30 40 50 60 70 80 90 100 110 120 130 140 150 160 170 180
inch 0 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10

C1 B1 A1 C2 B2 A2 B5 A5 20 18 17 16 11
Patch Reference numbers on IJT

4.5 5.0 5.6 6.3

10 09 03 02 01 C7 B7 A7 C8 B8 A8 C9 B9

Image Engineering Scan Reference Chart TE263 Serial No. 490

the scale towards document

D

